

на войскитѣ си да се наредятъ въ боевъ редъ и само съ маневри накара руситѣ да избѣгатъ и да се върнатъ назадъ. Не бѣ тѣй лесно да се заобикаля Наполеонъ съ войската му, макаръ и да бѣ гладна и изморена. Ала Наполеонъ рѣши да остави войската си да върви полека, а той замина напредъ. Скрои планъ да иде бърже въ Парижъ, да събере нова и прѣсна войска, та съ нея да се яви на границата, да посрѣщне и побѣди руситѣ. Отъ тази минута, откакъ Наполеонъ замина бързо

Неприятели отъ вси страни,

напредъ, войската му съвсѣмъ се разнебити. Тогава я постигна истинско нещастие. Върху изморенитѣ войници нападаха селени, казаци, редовна руска конница и постоянно кълцаха по гърбоветѣ; тѣ плѣняваха топоветѣ, които вече не можаха да теглятъ запрѣлитѣ коне, отпѣваха обознитѣ кола и т. н. Докато достигне до границата на Русия до рѣка Нѣманъ, отъ Великата Армия на Наполеона останаха жалки остатъци. Руситѣ плѣниха 26 хиляди болни и ранени, 208 топа и 5000 обозни кола.